Tractatus Sextus

non om̄e aïal est ratõnale. ergo om̄e aïal est irratõale. Dõm ꝙ maior est duplex. eo ꝙ ista ꝯiūctio vel p̄t ꝯiūgere inter terminos. et sic est vera et ꝯposita. vel inter ꝓpões. et sic est falsa et diuisa. Silr̄ hꝰ. oē aïal est sanū vel egrū. Vel hic oīs linea est recta vel curua. vn̄ oēs iste sunt vere qn̄ ꝯiunctio coniūgit inter terminos et sunt cõposite. sed sunt false qn̄ ꝯiunctio coniungit inter orationes ⁊ propositiones diuise. qꝛ coniunctio per se et primo ē coniunctiua ꝑtium orationis. et ex cõseq̄nti ipsa coniungit orationem cum oratione.

Hic ꝯn̄r ponit modos siue spēs huius fallacie. Dicēs ꝙ eius sūt duo modi. Primus est qn̄ vna ⁊ eadē determinatio diuersimode determinat idē determinabile. Et ꝯtinet iste modus sub se duos modos. vnꝰ est qn̄ aliqua ꝯiūctio p̄t copulare inter terminos vel ꝓpões. De quo pe. hys. in textu ponit septē exēpla q̄ penitus eodē mō soluunť ⁊ distinguunť. Aliꝰ modꝰ est qn̄ aliqđ dictū supponit ꝓ se toto vel ꝓ sua ꝑte. ⁊ s̄m istū modū sic ꝑalogisať. Om̄e qđ est impossibile esse albū impossibile est recipere albedinē. sed nigꝝ esse albū est impossibile. g̃ nigrū recipere albedinē est impossibile. ꝯn̄s est falsum. Solutio minor est duplex. qꝛ illud dictū nigrum esse albū p̄t diuersimode determinari ꝑ hūc modū ïpossibile. nā si ipossibile determinat hoc dictū captū ꝓ se toto. tūc ipa est vera ⁊ nō seq̄tur conclusio. sꝫ ꝯmittiť hec falsa. Si ꝓo determinat illud dictū captuꝫ ꝓ sua ꝑte vt sic subiectū dicti capiať ꝓ materiali tm̄. tūc est diuisa ⁊ falsa ⁊ bn̄ sequiť ꝯclusio. Et silr̄ distinguunť iste. sedentē ambulare est impossibile. Iniustum esse iustum est impossibile. Albū esse colorarū est necessariū. Albuꝫ nō esse nigꝝ est necessariū. qꝛ oēs in sensu diuiso sunt false

Notandū ꝙ qn̄ ꝯiunctio ꝯiungit inter terminos tūc dꝛ orõ ꝯposita. qꝛ sic ꝑtes ordinãť s̄m sitū magꝭ debitū. qꝛ ꝯiūctio ꝑmoꝛ ꝑ se est ꝯiūctiua ꝑtiū orõis sꝫ qn̄ ꝯiūgit inter ꝓpões tunc orõ dꝛ diuisa. qꝛ ꝑtes ordinanť s̄m sitū minus debitū. qꝛ solū ex ꝯsequenti ⁊ grã ꝑtiū est ꝯiūctiua orõnum. Vn̄ pꝫ ꝙ in exēplis textus in premissis sp̄ orõ cõposita est vera ⁊ diuisa falsa.

Ar Primꝰ modus huius fallē nō distinguiť a ꝑmo mō fallē āphibologie. g̃ male poniť hꝰ. Añs ꝓbať de isto ꝑalogismo. quēcunq̄ ꝯtingit dicere ꝯtingit loq̄. sꝫ tacentē ꝯtingit dicere. g̃ tacentē ꝯtingit loq̄. ibi est ꝑmus modus fallē amphibologie. vt supra patuit. ⁊ etiā est hꝰ primus modus fallacie diuisionis. qꝛ vna determinatio scꝫ ꝯtingit. potest diuersimode determinare idē determinabile. scꝫ tacentem. Dicendum ꝙ lꝫ vna determinatio determinat diuersimode idem determinabile. tamen hoc nō fit cū determinatõe ꝑtiū s̄m sitū magis vel minus debitū. qꝛ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-405/0488
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG